

Bog anmeldelse.

H. A. B. Vestergaard: De almindeligste Skadedyr og Svampesygdomme hos Landbrugets Kulturplanter. Kortfattet Vejledning til Brug ved Landbrugsundervisning. H. Hagerups Forlag. København 1918. 80 Sider.

Bogen er skrevet med det Formaal at danne Grundlag for en Landbrugsundervisning, hvor der til det behandlede Emne kun kan afses 2 ugentlige Timer i 3 Maaneder. Som en Følge heraf maa Stoffet begrænses meget stærkt, saa kun de almindeligste og betydningsfuldeste Angreb samt praktisk anvendelige Bekæmpelsesmidler er medtaget. Endvidere er Stoffet ordnet saaledes, at Undervisning heri kan knyttes nær til Undervisningen i Kulturplanternes Dyrkning. De forskellige Sygdomme og Angreb er derfor omtalt i Rækkefølge efter Plantearterne — uden Hensyntagen til det botaniske og zoologiske System — og de findes under den Plantearart, der fortrinsvis angribes.

Som den skarpe Jagttager Forfatteren er, har han haft særdeles gode Betingelser for at løse denne ret vanskelige Opgave paa en tilfredsstillende Maade. Som Baggrund for hele Fremstillingen mærker man det »personlige Bekendtskab«, Forf. har til Planterne — ikke alene som Afgrøder betragtet, men som Enkelt-Individer — paa sin Forsøgsmark, til deres Væsen, deres Vel- eller Ildebefindende, dette personlige Forhold til Planterne, der altid gør det lærerigt og fornøjeligt under hans Førerskab at vandre rundt paa Forsøgsstationens Grund. Man læse saaledes Fremstillingen af Hvedemyggens Optræden — med det udmærkede Fotografi af Hvedeakset i Skridning — en absolut første Haands Fremstilling, som man blot kunde ønsket mere fyldig, om Pladsen havde givet Lov dertil.

Forf. har i det Hele haft en heldig Haand, saavel hvad Valget af Stoffet som Fremstillingen angaar, saa at Bogen udmærket egner sig til ovennævnte Undervisningsbrug saavel som til Selvstudium for den praktiske Landmand, der ikke har megen Tid til at gaa i Detailler.

Selvfølgelig kan der hist og her være Smaaindviendinger at gøre; som Eksempler herpaa skal nævnes nogle, til hvilke der maaske kan være Grund til at tage Hensyn ved en eventuel ny Udgave, medens andre mere beror paa en Skønssag.

Knopormeangreb i Hvede, i det hele i Kornsorter, er, saa vidt vides, ikke iagttaget her i Landet. Hvede dyrkes næppe paa saadanne Lokalteter, eller under saadanne Forhold, hvor der er Fare for Stankelbenangreb. Smælderlarveangreb havde det ligget nærmest at behandle under Byg, der angribes mere end Havre — saa meget mere som Byg omtales før Havre. For at forstaa Billens »Spring« maa der gøres opmærksom paa Tornens Stilling før Springet. Smælderens Æglægning strækker sig vist over hele Sommeren.

Ved Fritfluen nævnes det ikke, at smaa Planter ofte gaar ud som Følge af Angrebet. De forskellige Former for Larvens Topangreb er der ogsaa gaaet noget let hen over.

Knopormenes overjordiske Gnav er ikke medtaget; det kan dog være ret betydeligt f. Eks. i Runkel- og Sukkerroer.

Tobaksafkog og Tobaksekstrakt kunde nok efter de senere Aars Forsøg med disse Stoffer have fortjent lidt nærmere Omtale.

Kaal-Galmyggen er meget skadelig for Frøavl af Kaalroer og Turnips og burde — i hvert Tilfælde med lige saa stor Ret som Skulpe-Snudebillen — være medtaget.

Kløveraalen angriber desværre ogsaa Sneglebælg, om end i langt mindre Grad end Kløver.

Bogen er rigt forsynet med Billedstof, der gennemgaaende illustrerer Angrebene godt, om end nogle af Illustrationerne — dette gælder særlig Skadedyrene — kunde have været heldigere.

Sofie Rostrup.